

JUSTÆ LACHRYMÆ,

Super
Mœstissimam (quam lugubris 7. dies Julii, M. DCC. V.)
analysin vidit

EXCELLENTISS. PRÆCLARISSIMI QVE

DN. M. GEORGII
WENDII,

Rectoris & Professoris hujus Gymnasii,
dexterrimi,

Genuini illius

Qui in Athenæo nostro decem lustravit aristas,

PROFUSÆ,

à Cliente olim suo devotissimo

J. G. Z.

THORUNII,
EX OFFICINA NOBILISS. SENATUS ET GYMNASII

notuit.
h. m.
Duce.
incre-
erarius
1668.
) fuit
Histor.
& Insp.
Fin-

Dum
Inter silentii vocisque confinia admirator hæret animus,
& mœrori immergitur attonita mens,
ex quo tristibus mortis Umbris involvitur

Excellens, Illustris, Eruditus

M. GEORGIUS WENDIUS,

Rector & Professor meritissimus,

tum

quoties humili pronæ venerationis passu eum accedo,
toties Veri, Ingenui, Illibati *γεωργῆ* post se relinquit vestigia.

Dexterrime γεωργῆ!

Quo tendunt gressus?

Itane?

Obtenebratæ fronti pallidos tristitiæ nexus inaras?
& depressos in lamenta luctu occas oculos?

adeò!

amplam dolorum messem superstitem finis.

Non aliter!

Sollicitus labor sollicitum jungit sui desiderium,

ut individuo comitatu amoris, in vita,

individuum lessum in morte,

arcta gloriæ societas innodaret.

Nec est;

Cur Urnæ ejus appendamus nânias,
quæ sanctissimis cineribus consecrata,
calidis ebullientes lachrymis,

meritorum indices,

pietatis tesseras,

integritatis fructus,

testabitur æternum.

O necessitatem ineluctabilem!

quæ nobis in gemendo à libera, eaque infucata
benevolentia idea imponitur.

Sed & libertatem non coercendam,

qua Pectus late beneficiis profluens nunquam constringi queat.

Ergo!

Qui longe patentia omnigenæ eruditionis seminaria produxit *γεωργῆς*,

& qui inane hoc solum acri exercuit rastro,

cælo redditus,

absolvit officii sui Complementum,

licet diu absolutæ perfectionis;

à rurestri hoc Orbe ad æternos agellos

suum quod erat traduxerit potius, quam consummaverit.

Jam sub tenero *Juventutis* Flore;

Primitias Virtutum & Prudentiæ

divite scœnore evibravit.

Harum incrementa divino Plasmatori gratus dicavit;
 ne subsecuturæ gratiæ, intercideret.
 Pietate & industria fororib' inunctâ vinculo,
 soli semper benedictioni divinæ institit;
 ex qua una innummeram utilitatis decerpfit segetem.
 Vix ex *Adolescentiâ* terminis prodeuns;
 & jam ultra communem maturitatem insurrexit generosa indoles;
 Ultra vota, ultra spem,
 non extra admirationem.
 In illius crepusculo præclara refulsit Lux,
 In herba insignes successus exuberabant,
 adeo ut
 nec in crepusculo, creperus nitor,
 nec in herba appareret herba.
 Ita Artes & scientiæ cothurnatis inceserunt gradibus.
 In *virilis ætatis* augmento, fastigium attigit.
 Cui qui non succreverant eruditionis & gloriarum manipuli?
 Blandæ Comitati affabilitas,
 Affabilitati Prudentia,
 Prudentiæ Sapientia,
 placide adstipulabatur.
 Diffonantia nullibi, ubiqve inigne moderationis temperamentum.
 Venerandum successit *Senium*.
 Huic plena aristis contigit canities.
 Egregia emerfit ubertas.
 Satus in anticipantibus annis honor & reverentia,
 eximium protrusit *Κεφαλῆς*;
Majestatem.
 Quam caput alte efferens doctrina asseruit,
 Ipsa per se.
 Nec dolori cedit;
 Quod ex diversa serentium sorte duplicis seminis unus fructus enituerit;
 Inæstimabile quippe hoc Decus,
 Parva magnarum rerum Epitome!
 Sed nec hoc desideretur;
 Prodiit multiplex.
 In eloquio, in Dissertationibus, in curiosa triplicis Regni indagine,
 in Conversatione, in Amicitia
 illustre hoc cœli Depositum;
Majestas.
 Sic in stadio annorum;
 Ver pulcherrimis Virtutum adolevit floribus,
 sub aurora Juventutis.
 Ætas sacro studii fervore, calescens Pectus affluentem adimplevit messe,
 sub progerminante adolescentia.
 Autumnus, Veris & Æstatis mergites excellenti auxit vigore,
 Sub Virili fertilitate.

Hyems desumptam in horrea segetem tenacissimè custodivit,
Sub venerabilis senectæ frigore.

Ætas tota, tota vitæ periodus,
glorioso successu & emicantibus præstantiæ Ignibus,
undiqve coruscavit.

Non sibi autem solum, sed & aliis,
ferebat aut merebat,
incomparabilis iste γεωργός.

Non,

quasi falcem in alienam demiserit segetem,
aut in alienis hospitatus fuerit arvis,

Sed

quod de penu sua refertissima depromiserit multis,
quod Eruditionem vocamus.

quo demum cavet,
ut Musarum Filii proprio ralo insistere,
& vero veræ doctrinæ cortice occalescere assueverent.

Quid?

Quod Adolescentes in Juvene, Viri in Adolescente, Senes in Viro,
Prudentissimi in Senes.

Et

quicquid ad cuiuscunqve munus quadrabat;
invenerint largiter,

quod auscultarentur, exciperent, observarent, discerent.

Dicas!

adeo fecundum cœlo accepisse pignus,
ut quæ divisa beatos reddunt,

collecta tenuerit;

ita quidem,

ut ingentem apparatus diminuerit nunquam,
coagmentaverit semper;

de quo multi vel spicilegium exoptassent.

Hinc delicia, hinc amor!

Qui è singulis erga fidum γεωργός constanter propullulavit.

Unde plurimis in locis decantatissima fama,

In variis illustri officio demonstrata dignitas,

In Thorunensibus præcipuè æternum meritum florescit.

Qui

Jacturam sui γεωργός salis irrigant lachrymis.

Quibus cum memoria ad dexteritatem relabitur, labitur erecta spes.

Quid prohibet? ut exclament!

Præclare γεωργός,

Cur Caput inclinas? Cur Dextra fatiscit? Cur Pectus emoritur?

Unde Eruditionem, Promptitudinem, Integritatem deprompseras.

Sed & Studiorum cohors indolescit mœsta γεωργός suo.

Quia Lustris duobus Musarum hic aperuit sacraria;

Singulalia Studioforum sparsit semina;

In ea precibus indefessis benedictionis divinæ derivavit rorem,

Vitiorum extirpavit Rhamnos,

Induratum sæpius saxi fundum emollivit;

Lenitate, mansuetudine modestia singulos imbuit.

Num in hac opera non γεωργός genuini partes expleverit?
vel ipsa Invidia respondeat.

Quare!

Inter cœlestes ovans triumphos.

Qui nec à falce scævientis mortis securus erat;

Immensam gaudiorum messem percipiat cœlestis ille γεωργός.

Et quem fati pertinacia non rara excruciauit,

tot suspiriorum conscio grabbarulo,

penitissima aspectus divini & Angelorum læticia fruatur;

Molis omnis expers, beneficiorum æternorum Particeps,

desideratissimum Triadis Pignus;

avellendum nunquam, nunquam abripiendum.